

Dag 20 – Vergiffenis van zonden door Allah (1)

- Het kan een zware last zijn wanneer een persoon, een feilbare sterveling, verantwoordelijk en aansprakelijk gesteld wordt voor zijn daden. Zoals we in de vorige les hebben gezien, moet hij Allah als individu tegemoet treden, helemaal alleen, met niemand om hem te helpen. Dit is de reden waarom Allah zo vaak over Zijn vergiffenis spreekt en aan de mens vraagt om die voortdurend proberen te verkrijgen. Dit onderwerp is te uitgebreid om in korte lessen als deze te behandelen. In de eerste plaats bestaat er het volgende veelvoorkomende principe:

“Allah legt geen ziel een taak op die haar vermogen te boven gaat. Voor haar is hetgeen zij verdient (aan goed) en ten nadele van haar is hetgeen zij teweegbrengt (aan kwaad).” – 2:286

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا
لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا
كَتَسَبَتْ
لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا

“Wij leggen geen ziel een taak op die haar vermogen te boven gaat.” – 6:152 en 7:42

- Dit betekent dat alle geboden en verboden die Allah heeft voorgeschreven binnen het vermogen van een mens liggen om uit te voeren. Als er iets is wat voor een persoon mogelijk is om te doen, maar voor een ander niet, dan kan de laatste dat zo goed mogelijk proberen uit te voeren. De Koran zegt: *ta'at-un ma'rufat-un* (طَاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ), wat de meeste vertalers vertalen als “redelijke gehoorzaamheid (is verschuldigd)” (24:53).

Het eerste vers hierboven gaat verder met het principe vast te leggen, dat al het goede dat een persoon doet in zijn voordeel werkt, en al het slechte wat hij doet hem benadeelt. Dit is de reden die achter geboden en verboden ligt. Het is niet om mensen eronder te laten lijden.

- Het vers 2: 286, waarvan de beginwoorden hierboven zijn aangehaald, gaat verder met:

“Onze Heer, straf ons niet wanneer wij (iets) vergeten of een fout maken. Onze Heer, leg ons geen last op zoals U (die) degenen vóór ons oplegde. Onze Heer, leg ons geen (verplichtingen, beproevingen, etc.) op waarvoor wij de kracht niet hebben ze te dragen.”

رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا
رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْرًا كَمَا
حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا
تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ

- Elke zonde, zelfs een die opzettelijk en willens en wetens is gepleegd, kan men beschouwen als vergeetachtigheid, of als een fout wanneer je terugkijkt en beseft dat je het niet had moeten doen. Dus in het eerste gebed vragen we om vergiffenis voor **al** onze zonden, niet alleen voor die welke we begaan hebben door die echt te zijn vergeten, of door een fout gemaakt te hebben zonder het te beseffen.
- De last die Allah op “degenen voor ons” legde, kan **geen** last zijn die Allah hen wilde opleggen, omdat er vlak daarvoor gezegd wordt “Allah legt aan geen enkele ziel een taak op die haar vermogen te boven gaat”. Deze last werd vanwege hun eigen wandaden op henzelf gelegd. **Dit moslimgebed is er om te voorkomen dat je in de fouten van volgelingen van vroegere godsdiensten vervalt.** Zij waren twee tegenovergestelde kanten opgegaan:
 - De joden waren de uitvoering van riten en rituelen gaan beschouwen als het werkelijke doel van de godsdienst. Zij vergaten dat deze bedoeld waren om liefde voor God in je hart en zuiverheid van karakter in je omgang met anderen te creëren.
 - De christenen gingen tot het andere uiterste door het hele bouwwerk van de godsdienst als onnodig te verklaren en te denken dat goede intenties voldoende zijn. Ze gingen ook het

extreme op door het monnikendom en het kloosterleven in het leven te roepen, d.w.z. afscheid nemen van het wereldse leven om spirituele zuiverheid te bereiken.

- **Moslims bidden in dit gebed om niet een van beide uiterste richtingen van deze mensen in het verleden op te gaan.** Maar hetzelfde gebeurde ook met hen. De meeste moslims denken bijvoorbeeld dat het met de lippen opzeggen van de woorden van gebed is wat Allah wil, zelfs als die woorden het hart niet binnengaan. Dan zijn er anderen die weinig aandacht besteden aan de voorgeschreven godsdienstige handelingen van de Islam, en geven de voorkeur aan allerlei soorten van spirituele oefeningen, die ze in de Islam hebben geïntroduceerd, om de ziel te zuiveren.

- In de derde plaats bidden we om niet beproefd en getest te worden op manieren die buiten ons vermogen liggen. Een persoon kan zich in omstandigheden bevinden waarin het goede doen erg moeilijk is en hem leed kan bezorgen. We bidden dat zulke beproevingen ons niet zullen overkomen.
- Het hierboven aangehaalde vers gaat verder en eindigt als volgt:

“En vergeef ons! En schenk ons bescherming!
En heb genade met ons! U bent onze Beschermheer,
dus schenk ons de overwinning op de ongelovige
mensen.”

وَاغْفِرْ لَنَا يَا رَبَّنَا وَارْحَمْنَا
أَنْتَ مَوْلَانَا فَأَنْصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ

- Vragen om vergeving heeft betrekking op daadwerkelijke overtredingen die in het verleden begaan zijn. Het vragen om bescherming heeft betrekking op de angst om in de toekomst fouten te begaan, zodat we beschermd kunnen worden tegen onze zwaktes. Het vragen om genade heeft te maken met het verlangen om vooruitgang te boeken, zodat we, beschermd tegen zonde, actief daden van goedheid op de wereld kunnen verrichten.
- De context van dit vers heeft helemaal niets te maken met het vechten van een oorlog. Daarom is een overwinning op de ongelovige mensen ofwel een geestelijke overwinning, waarin moslims laten zien dat ze een beter gedrag hebben dan andere mensen, ofwel kan “ongelovige mensen” de krachten van ongeloof betekenen die een persoon van binnenuit aanvallen.

Uit: Ramadan Daily Quran Study

Door: Dr. Zahid Aziz

Engelse uitgave: Lahore Ahmadiya Djamaat, UK

Vertaald door: Reza Ghafoerkhan

Nederlandse uitgave: IslamLab